

אמר החבר: תורתנו קשורה בהלכה למשה מסיני או מן המקום אשר יבחר ה' כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים, במעמד שופטים ושופרים וכהנים וסנהדרים, ואנחנו מצוים שנשמע מהשופט הממנה בכל דור ודור, כמו שאמר: או אל השופט אשר יהיה וגו' וסמוך לו אמרו: 'ועשית על פי התורה אשר יורוף', 'לא תסור מן הדבר', 'והאיש אשר יעשה בדרך לבבתי שמע אל הבהן ומת האיש ההוא', חבר המרות הבהן והשופט לגדולה שבבירות, באמרו: 'ובערף הרע מישראל' וסמוך לו 'וכל העם ישמעו וייראו', בעוד שהסדר נשאר מהעבודה והסנהדרין ושאר הכתות, אשר בהם ישלם הסדר וידבק בהם הענין האלהי בלי ספק, בין בנבואה בין באמץ והודעה, באשר היה בבית שני, ולא יתכן לעבור על כמותם ההסכמה מדעתם. ובזה נתחייבנו במצות מגלה ופורם ומצות חנפה, ויכלנו לומר: 'אשר קדשנו במצותיו וצונו על מקרא מגלה', ו'להדליק נר של חנפה', ו'לגמר את ההלל' ו'לקרא', ו'על נטילת ידים', ו'על מצות ערוב', וזולת זה. ואלו היו חקיני יוצאים אחר הגלות לא היו נקראים 'מצות', ולא היינו חייבים לברך עליהם, אך היו אומרים בהם שהם 'תקנה' או 'מנהג'. ורב מצותינו סמוכות אל משה הלכה למשה מסיני. וכן ראוי, שהיה עם שלא הצרכו לטרם במזונות ארבעים שנה ולא בלבוש ולא בדירה, והם באשר היו מן הרב ומשה נמצא עמם והשכינה איננה זזה מהם, והוא כבר צוה אותם בכללי המצות, היעלה בדעת שלא ישאלו על פרטיהם עם השעות ויעתיקו פרושיהם ומחלקותם, וכבר אנו רואים, 'והודעתי את חקי האלהים ואת תורותיו', והוא כבר אמר להם באחרונה: 'כי היא חכמתכם ובינתכם'. ומי שרוצה להכזיב הפסוק הזה יראה ענין הקראים, ומי שהוא רוצה להאמין בו יראה חכמת המשנה והגמרא, והם מעט מהרבה מהחכמות הטבעיות והאלהיות והמוסריות והגלגליות, ויראה שבאמת ראוי להם להתפאר על כל העמים בחכמתם. וקצת מצותינו – מן המקום אשר יבחר ה' עם התנאים הנזכרים. וכבר התמידה הנבואה בבית שני קרוב לארבעים שנה, וכבר שבח ירמיהו עד מאד בנבואתו אנשי בית שני וחסידותם וחכמתם ויראתם, ואם לא נסמוך על אלה על מי נסמוך? וכבר אנו רואים מה שנקבע אחרי משה והיתה מצוה, כמו שעשה שלמה שקדש את תוף החצר והעלה עולות בזולת המזבח, ועשה החג שבועת ימים ושבועת ימים ומה שפכת דוד ושמואל מסדר המשוררים בבית, והיו למצות תמידות, ומה שעשה שלמה במקדש, ומה שהניח ממה שעשה משה במדבר, ומה שהעמיד עזרא בבית שני על קהלו לתת שלישיית השקל, ומה שהעמידו במקום הארון תכונה שתלו לפניה הפרכת, בעבור שידעו כי הארון גנוז לשם.